

НАРЕДБА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ ПРЕЗ 2009 Г. НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА ЛОМ

(Приета с Решение № 271 от Протокол № 24 / 27.01. 2009 г. на ОбС - Лом)

Глава първа Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Лом.

Чл. 2. В общинският бюджет постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК.

Глава втора Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 6. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т.1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните

строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 2520 лв. включително.

Чл. 7. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

Чл. 8. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл. 9. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се гр.Лом, ул."Дунавска"№12, ет.І;

2. по банков път – по банковата сметка на общината;

3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на четири равни вноски в следните срокове: от 1 февруари до 31 март, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите в първия срок за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл. 11. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 12. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 13. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл.14. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 1.6 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот за физически лица и 2 на хиляда върху отчетната стойност на недвижимия имот за юридически лица.

Чл.15. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.16. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е отчетната им стойност, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната

оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 17. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 18. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

Чл. 19. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 и чл.17 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 20. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 21. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 22. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 23. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 24. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.23 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за

местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 25. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 26. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – 0.80 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 - 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 28. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 29. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 30. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 31. (1) Обект на облагане с данък са имуществовата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови.

(4) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 32. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 33. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето.

Чл. 34. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

- а) 0.80 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;
- б) 5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2.60 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 35. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 36. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи - в двумесечен срок от получаване на имуществото, след подаване на декларация по чл. 49, ал.3 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 37. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 38. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 39. Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл.54 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 40. (1) За леките автомобили размера на данъка се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, както следва:

1. до 37 kW включително – 0,45 лв. за 1 kW;
2. над 37 kW до 55 kW включително – 0,50 лв. за 1 kW;
3. над 55 kW до 74 kW включително – 0,70 лв. за 1 kW;
4. над 74 kW до 110 kW включително – 1,55 лв. за 1 kW;
5. над 110 kW – 1,60 лв. за 1 kW;

В зависимост от годината на производство данъкът се умножава с коефициентите, със следните коефициенти:

БРОЙ ГОДИНИ ОТ ГОДИНАТА НА ПРОИЗВОДСТВО ВКЛ.	КОЕФИЦИЕНТ
-над 14 години	1
-над 5 до 14 години вкл.	1.5
-до 5 години вкл.	2.8

(2) Данъкът за ремаркета на леки автомобили е в следните размери:

1. товарно ремарке – 6 лв.
2. къмпинг ремарке - 12 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 12 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – 15 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – 35 лв.

3. над 250 до 350 куб. см включително – 45 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – 65 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – 95 лв.
6. над 750 куб. см – 125 лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – 5 лв.
2. над 400 кг – 8 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 65 лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 125 лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил до 12 т технически допустима максимална маса е в размер 15 лв. за всеки започнат тон товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	10	35
	18	20	35	80
	20	22	80	180
	22	25	240	430
	25	26	430	750
	26	28	430	750
	28	29	420	500
	29	31	500	820
	31	33	820	1150
	33	38	1150	1750
	38	-	1250	1700

Б) с три и повече оси	36	38	800	1100
	38	40	1100	1550
	40	-	1550	2250

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 65 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер 125 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 6 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – 10 лв.
3. над 37 kW – 15 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 35 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни е в размер 65 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	40	75
	13	14	75	210
	14	15	210	290
	15	-	290	670
Б) с три оси	15	17	75	135
	17	19	135	270
	19	21	270	350
	21	23	350	540
В) с четири оси	23	-	540	840
	23	25	350	360
	25	27	360	550
	27	29	550	885
	29	-	885	1300

Чл. 41. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 2лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер 2 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0,20 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер 125 лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер 25 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер 3,50 лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер 0,20 лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 0,65 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл. 42. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – 25 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;

2. за параплан – 15 лв.

3. за делтаплан – 15 лв.

4. за мотоделтаплан – 25 лв.

5. за свободен балон – 40 лв.

6. за планер – 40 лв.

Чл. 43. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 44. (1) За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW вкл., снабдени с действащи катализаторни устройства, данъкът се заплаща с 50 на сто намаление.

(2) За автобусите, товарните автомобили, влекачите за ремарке и седловите влекачи, снабдени с "екодвигатели", съответстващи на стандартите "Евро 2", "Евро 3", "Евро 4" и "Евро 5", данъкът по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ се заплаща с 50 на сто намаление.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слаборазселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

Чл. 45. (1) Данъкът се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 31 март и до 30 септември на годината, за която е дължим. На предплатилите за цялата година в първия срок се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл. 46. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите по чл.54, ал.2 от Закона за местните данъци и такси - в приход на общината, в която е регистрирано превозното средство.

Раздел V Патентен данък

Чл. 47. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв.

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 48. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.61з от ЗМДТ. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 49. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в

обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(7) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т.3 и 31 от приложение № 4, дължат данък само за дейността по т.3 от приложение № 4.

Чл. 50. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година повече от един вид патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.51 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал.4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 51. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.48, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.48, ал.1 и 2.

Чл. 52. (1) Данъчните декларации по чл.51 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл.53. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари
2. за второто тримесечие - до 30 април
3. за третото тримесечие - до 31 юли
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.51, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

Чл. 54. Лицата по чл.47, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 1.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За 2008 г. размерът на местните данъци се определя в срок до 29 февруари 2008 г. В случай, че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък – размерите, които са били в сила за 2008 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл.33, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. (1) За 2008 г. първата и втората вноски на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноски на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл.61н, ал.1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 5. (1) За 2008 г. първата и втората вноски на окончателния годишен (патентен данък) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 7. Тази наредба се издава на основание чл.1,ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от 27.01.2009 год. (след разгласяването ѝ по приетия от общинския съвет начин).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

(в сила от 01.01.2009 г.)

§8.Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти, данъка върху наследствата и данъка при придобиване на имущества в срок до 31 януари 2009 г. В случай, че в този срок не са определени нови размери, за 2009 г.се прилагат минималните размери на данъците.

§9./1/ За 2009 г. първата вноска по чл.28, ал.1 от ЗМДТ се внася в срок от 1 март до 30 април .

/2/ На предплатилите за цялата година в срока по ал.1 се прави отстъпка 5 на сто.

Приложение № 1 към чл. 54.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	ЛОМ	К М Е Т С Т В А
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:		
1 и 2 звезди	100 лв.	30 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:		
а) ресторанти:		
1—2 звезди	6 лв.	3 лв.
3 звезди	20 лв.	6 лв.
б) заведения за бързо обслужване:		
1—2 звезди	3 лв.	2 лв.
3 звезди	6 лв.	4 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:		
1—2 звезди	5 лв.	2 лв.
3 звезди	10 лв.	4 лв.
г) кафе-сладкарници		
1—2 звезди	5 лв.	2 лв.
3 звезди	10 лв.	4 лв.
д) барове:		
— дневни:		
2 звезди	10 лв.	5 лв.
3 звезди	24 лв.	12 лв.
- нощни:		
2 звезди	14 лв.	7 лв.
3 звезди	36 лв.	18 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	160 лв.	80 лв.

3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта:	8 лв.	3 лв.
4. Платени паркинги — данъкът се определя за място за паркиране според местонахождението на обекта:	30 лв.	10 лв.
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	200 лв.	80 лв.
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	160 лв.	80 лв.
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта:	1000 лв.	800 лв.
8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	50 лв.	50 лв.
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя според местонахождението на обекта:	300 лв.	150 лв.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	250 лв.	150 лв.
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на брой устройство според местонахождението на обекта:	300 лв.	180 лв.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта	300 лв.	150 лв.
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	100 лв.	60 лв.
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	100 лв.	60 лв.
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	200 лв.	180 лв.
16. Автомивки, ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	400 лв.	200 лв.
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	900 лв.	300 лв.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	160 лв.	100 лв.
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта:	200 лв.	100 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	300 лв.	150 лв.
21. Отдаване на видеокасети под наем — данъкът се определя според местонахождението на		

обекта:	600 лв.	300 лв.
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	3600 лв.	3000 лв.
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	660 лв.	500 лв.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	2800 лв.	2000 лв.
25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер според местонахождението на обекта:	400 лв.	200 лв.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	500 лв.	250 лв.
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	200 лв.	150 лв.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	80 лв.	50 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	70 лв.	50 лв.
30. Заложни къщи – данъкът се определя според местонахождението на обекта:	6600 лв.	3000 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	100 лв.	50 лв.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	500 лв.	300 лв.
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:		
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е:	120 лв.	100 лв.
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е:	10 лв.	8 лв.
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор и билиард — данъкът за маса е:	60 лв.	40 лв.
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:		
за 1 кв.м. - 2 лв.		за 1 кв.м. – 1,50 лв.
за един фитнес уред – 440 лв.		за един фитнес уред – 300 лв.
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	200 лв.	150 лв.
36. Мелничарски услуги:		
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 20 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.		

б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600 лв.	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	750 лв. на брой
б) лодки	450 лв. на брой
в) яхти	900 лв. на брой
г) джетове	900 лв. на брой
д) влакчета	30 лв. на място
е) файтони	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой
л) стрелбища	300 лв. на брой
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	280 лв.
б) други МПС	550 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — 2000 лв. за брой моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн —	330 лв.
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини —	120 лв.
в) прикачни, навесни и стационарни машини —	15лв.